ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου **1946** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **85**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1054. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 1

Α. Ν. 1059. Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐν ἀποστρατείᾳ κατάστασιν Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων. 2

Α. Ν. 1061. Περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς πράξεως καὶ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 905)1946 καὶ 904)1946. 3

Διατάγματα

Περὶ προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, διὰ τὰς ὁποίας ὡς μίσθωμα καταβάλλεται ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως 4

Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν Ὑπουργοῦ κ. Ἡρ. Πετιμεζᾶ 5

Περὶ μετατροπῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐλεούσης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν ἀπὸ ἀνδρώαν εἰς γυναικείων τοιαύτην. 6

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1054.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Νόμου 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐὰν τὰ μεταφερόμενα ὑπόκεινται εἰς τέλος ἢ φόρον ἢ δικαίωμα ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς ἀνώτερον τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν δίδεται ἐγγύησις, διὰ δὲ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰς ἐλάσσονα ὑποκείμενα ἐπιτρέπεται νὰ κανονισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ ὅροι καὶ οἱ διατυπώσεις τῆς μεταφορᾶς.

Ἐπίσης δι' ὁμοίας ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται νὰ καθορίζηται, ὅτι κατὰ τὴν μεταφορὰν εἰδῶν, ὧν ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή ἢ αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας παρέχεται ἐγγύησις ἴσης πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ μέτρον δύναται νὰ ἐφαρμόζηται καὶ κατὰ τὴν μεταφορὰν οἱωνδήποτε ἑτέρων εἰδῶν, δι' ἅτινα ἐπιβάλλεται διὰ γενικωτέρους λόγους ἡ διαπίστωσις τῆς ἀποβιβάσεώς των εἰς τὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ των».

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων προβλεπόμενα κατώτατα καὶ ἀνώτατα ὅρια προσθέτων τελῶν, ὑπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν «πρόστιμον», καθορίζονται διὰ τὰς ἀπὸ 15ης Μαρτίου 1946 καὶ ἐφεξῆς τελουμένας τελωνειακὰς παραβάσεις ὡς ἀκολούθως:

Τοῦ ἄρθρου 90.

α) Τὸ ἀνώτατον τῆς παραγράφου 2 εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000).

β) Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 3 εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000).

γ) Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 4 εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000).

Τοῦ ἄρθρου 91.

α) Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 1 εἰς δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας (15.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000). β) Τὸ ἀνώτατον τῆς παραγράφου 3 εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000).

Τοῦ ἄρθρου 92.

Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 1 εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000).

Τοῦ ἄρθρου 93.

α) Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 1 εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000).

β) Τὸ ἀνώτατον τῆς παραγράφου 2 εἰς δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον (1.000.000).

Τοῦ ἄρθρου 94.

α) Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 1 εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας (150.000). β) Τὸ κατώτατον τῆς παραγράφου 2 εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000) καὶ τὸ ἀνώτατον εἰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας (200.000).

2. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου παρεχομένης ἐγγυήσεως ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας (100.000).

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις βεβαιοῦνται διὰ πρωτοκόλλου τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς οἰκονομικῆς ἢ τελωνειακῆς ἀστυνομίας.

Ἁρμόδιοι διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος προβλεπομένων προσθέτων τελῶν εἶναι οἱ Διευθυνταὶ Τελωνείων ἢ Τελῶναι ἢ Ὑποτελῶναι τῆς πε-

ριφερείας τῆς τελέσεως τῆς παραβάσεως. Οὗτοι ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον ἢ τῆς παραλαβῆς του καὶ μετὰ προηγουμένην λῆψιν τῆς ἀπολογίας τοῦ καθ' οὗ τοῦτο καὶ τὴν ἐνέργειαν πάσης ἄλλης ἐξετάσεως, ἣν ἤθελον τυχὸν κρίνει ἀναγκαίαν, προβαίνουσιν εἰς τὴν ἔκδοσιν ἠτιολογημένης πράξεως, δι' ἧς καταλογίζουσι εἰς βάρος τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ὑπαιτίων καὶ ἀστικῶς συνυπευθύνων τὸ νενομισμένον πρόσθετον τέλος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 108, 109 καὶ 110 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν παραβάσεων.

Ἡ ἄγνοια τῶν ἀστικῶς συνυπευθύνων τῆς προθέσεως τῶν χαρακτηρισθέντων ὡς κυρίως ὑπαιτίων πρὸς τέλεσιν τῆς παραβάσεως δὲν ἀπαλλάσσει τούτους τῆς εὐθύνης.

3. Ἡ πρὸς ἀπολογίαν κλῆσις κοινοποιεῖται διὰ παντὸς δημοσίου ὀργάνου προκειμένου μὲν περὶ προσώπων τῶν ὁποίων τυγχάνει γνωστὴ ἡ διαμονὴ ὡς καὶ περὶ προσώπων διατριβόντων ἐπὶ πλοίων ὡς καὶ περὶ πλοιοκτητῶν δι' ἐπιδόσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 5, προκειμένου δὲ περὶ προσώπων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ διατριβόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τοιχοκολλήσεως τῆς κλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τῆς καλούσης τελωνειακῆς ἀρχῆς παρουσίᾳ δύο μαρτύρων.

Περὶ τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται ἐπιδοτήριον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἐν περιπτώσει τοιχοκολλήσεως συντάσσεται περὶ τούτου ἔκθεσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην ὀργάνου καὶ τῶν παραστάντων δύο μαρτύρων.

Ἐν τῇ κλήσει ὁρίζεται ἀνάλογος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς προθεσμία πρὸς ἀπολογίαν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, μὴ δυναμένη ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τριάκοντα (30) ἡμέρας. Ἐὰν ὁ καλούμενος δὲν ἀπολογηθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἡ πρᾶξις δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ ἄνευ τῆς ἀπολογίας του.

4. Αἱ τελωνειακαὶ παραβάσεις παραγράφονται ἐὰν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς τελέσεώς των δὲν κοινοποιηθῇ ἡ καταλογιστικὴ πρᾶξις τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται κ. διὰ τὰ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμοῦντα πρωτόκολλα ἐπὶ τελωνειακαῖς παραβάσεσι τὰ μὴ ἐμπίπτοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 98 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τοῦ ὑπαιτίου διὰ τῆς ἐντὸς τοῦ ἰδίου Οἰκονομικοῦ Ἔτους τελέσεως νέας παραβάσεως τὸ πρόσθετον τέλος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος τοῦτο νὰ ἐπιταθῇ καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τῶν ἐν τῷ νόμῳ καθοριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Νόμου 1165) 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«5. Τὰ δημευθέντα ἢ δημευόμενα ἀντικείμενα ἢ μεταγωγικὰ μέσα λαθρεμπορίας μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς περὶ δημεύσεως ἀποφάσεως τοῦ ἐκδικάσαντος τὴν λαθρεμπορίαν Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἐκποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 43 παράγρ. 1, 2, 3, 4 ἢ διατίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 44».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Νόμου προστίθεται νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«6. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῶν δημευομένων καὶ ἐκποιουμένων ἀντικειμένων καὶ μεταγωγικῶν μέσων λαθρεμπορίας εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ὁμοίως εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἐν περιπτώσει δημεύσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 116 παρασχεθεῖσα χρηματικὴ ἐγγύησις διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν».

3. Καταργοῦνται ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α. Ν. 2687)1940.

Ἄρθρον 6.

1. Τελωνειακαὶ παραβάσεις διαπραχθεῖσαι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 31 Ἰανουαρίου 1945 κηρύσσονται παραγεγραμμέναι, τὰ τυχὸν δὲ ἐπὶ ταύτης ἐπιβληθέντα καὶ ὀφειλόμενα βυνάμει πράξεων τῶν προϊσταμένων τῶν ἁρμοδίων Τελωνειακῶν Ἀρχῶν πρόσθετα τέλη διαγράφονται.

2. Τὰ ἐπὶ ταῖς ἀνωτέρω παραβάσεσιν ἐπιβληθέντα καὶ καταβληθέντα πρόσθετα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κατὰ τὸ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1944 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα ἄνευ τηρήσεως τῶν νομίμων διατυπώσεων καὶ καταβολῆς τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγήν, ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον τέλος ἀπὸ τοῦ διπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τῶν βαρυνόντων ταῦτα δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων, ἀσχέτως τῆς ποινικῆς διώξεως τῶν ὑπαιτίων ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ καὶ παραβάσει τῶν περὶ περιορισμῶν εἰσαγωγῆς καὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος διατάξεων.

2. Τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον τέλος ἐπιβάλλεται ἀλληλεγγύως εἰς τοὺς αὐτουργούς, συνεργούς, ὡς καὶ τοὺς ὁπωσδήποτε κυρίους ἢ κατόχους τοιούτων εἰδῶν διὰ πράξεως τοῦ Διευθυντοῦ Τελωνείου ἢ Τελώνου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἀνεκαλύφθη ἡ λαθρεμπορία.

Κατὰ τῆς καταλογιστικῆς πράξεως τοῦ Τελώνου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 128 τοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ ἰδίου Νόμου.

3. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων διατάξεων γενομένων εἰσαγωγῶν ὡς καὶ ἀνακάλυψιν τῶν κατόχων ἐμπ)των μὴ ὑποβληθέντων εἰς τοὺς νενομισμένους δασμοὺς δύνανται οἱ Οἰκον. Ἐπιθεωρηταί, Διευθυνταὶ Τελωνείων καὶ Τελῶναι, ὡς καὶ οἱ ὑπὸ τούτων εἰδικῶς ἐντεταλμένοι οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, νὰ ἐνεργῶσιν ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων εἰσαθήποτε ἐπιχειρήσεως ἢ ἰδιώτου καὶ νὰ προβαίνωσιν εἰς πᾶσαν ἐξέτασιν ἢ ἔρευναν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 33 - 34 καὶ 42 καὶ ἐπομ. τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 111 καὶ ἐπομ. τοῦ Ν. 1165)1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ὡς καὶ τὰς περὶ Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ὁμοίας.

Ἐν περιπτώσει ἐξακριβώσεως τοιούτων εἰσαγωγῶν συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν ἔλεγχον ἔκθεσις εἰς διπλοῦν περιλαμβάνουσα λεπτομερῶς τὰ ἐμπ)τα κατ' εἶδος, ποσότητα καὶ ἀξίαν. Τὸ ἓν τῶν διπλογράφων τῆς ἐκθέσεως παραδίδεται εἰς τὴν οἰκείαν τελωνειακὴν ἀρχήν, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸν καθ' οὗ ὁ ἔλεγχος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὁ ἁρμόδιος Διευθυντὴς Τελωνείου ἢ Τελώνης, προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 καταλογιστικῆς πράξεως.

4. Τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 συνεπειῶν ὡς καὶ τῆς κατὰ νόμον ποινικῆς διώξεως ἀπαλλάσσονται οἱ αὐτουργοί, συνεργοί, ὡς καὶ οἱ ὁπωσδήποτε κύριοι ἢ κάτοχοι τοιούτων ἐμπ)των, ἐφ' ὅσον ἤθελον δηλώσει ταῦτα εἰς τὴν πλησιεστέραν τελωνειακὴν ἀρχήν, καὶ προέβη εἰς τὸν τελωνισμὸν των ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τῶν οὕτω δηλουμένων καὶ τελωνιζομένων ἐμπ)των εἰσπράττεται πρόσθετον τέλος ἓξ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50ο)ο) ἐπὶ τῶν ἀναλογούντων εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φόρων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ, Ι. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1946
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1059.

Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐν ἀποστρατείᾳ κατάστασιν Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

1. Στρατιωτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι τελοῦντες σήμερον ἐν ἀποστρατείᾳ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, οἵτινες κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1923 γενομένην μονιμοποίησίν των, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Ν. 484)1914 καὶ 2940)1923 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Στρατ. Δικαιοσύνης διατάξεων» εἶχον προσόντα μονιμοποιήσεως εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐκείνου μὲ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡ μονιμοποίησίς των, λαμβάνουσι μόνον διὰ τὴν ἐν ἀποστρατείᾳ κατάστασίν των ἕνα βαθμὸν ἐπὶ πλέον ἐκείνου μὲ τὸν ὁποῖον τελοῦσι νῦν ἐν ἀποστρατείᾳ.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκ. Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Γ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΛΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΠΠΑΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1061.

Περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως καὶ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 905)1946 καὶ 904)1946.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων γ' καὶ δ' τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὰ ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν μόνιμα στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς» καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχυσαν.

Διατάγματα, δι' ὧν ὑπεβιβάσθησαν εἰς κατωτέρους βαθμοὺς ἀξιωματικοί, ἐκδοθέντα εἰς ἐκτέλεσιν τῶν καταργουμένων τούτων διατάξεων, καταργοῦνται δυνάμει τοῦ παρόντος θεωρούμενα ὡς μηδέποτε ἐκδοθέντα, οἱ δὲ οὕς ἀφορῶσιν αἱ διατάξεις αὗται ἀξιωματικοὶ ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἑτέρας τινὸς διατυπώσεως εἰς τοὺς βαθμούς, οὓς κατεῖχον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν περὶ ὑποβιβασμοῦ αὐτῶν διαταγμάτων.

Ἀξιωματικοί, περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι διατάξεις, ἀποστρατευθέντες τῇ αἰτήσει των, ὑποβληθείσῃ συνεπείᾳ τοῦ ὑποβιβασμοῦ των, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἑτέρας τινὸς διατυπώσεως εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, κατωργυιμένων δυνάμει τοῦ παρόντος καὶ θεωρουμένων ὡς μηδέποτε ἐκδοθέντων τῶν περὶ ἀποστρατείας αὐτῶν διαταγμάτων. Ὁ χρόνος καθ' ὃν οὗτοι διετέλεσαν ἐν ἀποστρατείᾳ θεωρεῖται ὡς διανυθεὶς ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν ᾧ κατεῖχον κατὰ τὴν 28 Μαρτίου 1945 βαθμῷ δι' ἅπασας ἀνεξαιρέτως τὰς περιπτώσεις.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3 καὶ 4, παράγρ. β' τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως καὶ ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 905)1946 Α. Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως κλπ.», δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἀξιωματικῶν.

3. Οἱ περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀξιωματικοί, ἐμπίπτοντες εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 1 παράγρ. α' καὶ στ' τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως θέλουσιν κριθῇ ὑποχρεωτικῶς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τοῦ ἄρθρου 11 τῆς αὐτῆς Συντακτικῆς Πράξεως, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποφασίσωσιν ἐὰν δέον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὁριστικῶν μονίμων στελεχῶν ἢ τὴν τοιαύτην τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ὀργανικῶν θέσεων τελούντων, ἢ δέον νὰ τεθῶσιν εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 904)1946 Αν. Νόμου «περὶ ἀναθέσεως ὑπηρεσίας εἰς Ἀξιωματικοὺς Χωροφυλακῆς τελοῦντας ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 11 τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὰ ἐξ Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν μόνιμα στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς». Ἡ περὶ ἀναθέσεως αὐτοῖς ὑπηρεσίας ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ, αἴρει αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως τὴν στασιμότητα αὐτῶν διὰ πρώτην ἢ δευτέραν φορὰν κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1936 μέχρι 18 Ὀκτωβρίου 1944. Οὗτοι προάγονται αὐτοδικαίως ὡς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 10 τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1945 Συντακτικῆς

Πράξεως ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 905)1946 'Αν. Νόμου εἰς τὸν βαθμὸν εἰς ὃν νεώτεροί των ἔχουσι προαχθῆ ἀφ' ἧς καὶ οὗτοι προήχθησαν».

«Ἄρθρον 3.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα 'Αναγκαστικὸν Νόμον καταργεῖται.

'Ο παρὼν 'Αναγκαστικὸς Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.

'Εν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

'Ο 'Αντιβασιλεὺς
† 'Ο 'Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.

'Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ προσθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, διὰ τὰς ὁποίας ὡς μίσθωμα καταβάλλεται ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὴν περίπτωσιν Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Νόμου 1014)1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ.», προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον Μόνον.

'Υπόχρεοι εἰς καταβολὴν φόρου Α' Κατηγορίας καθαρῶν προσόδων εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν), διὰ τὰ ἀπὸ 1ης 'Απριλίου 1946 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδήματα, τὰ συνιστάμενα εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν μισθωτῶν, ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς νὰ ἐπιδίδωσι δήλωσιν τῆς κτηθείσης ἀκαθαρίστου προσόδου κατὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα καὶ νὰ καταβάλλωσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἀναλογοῦντα φόρον.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1946.

'Εν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

'Ο 'Αντιβασιλεὺς
† 'Ο 'Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

'Ο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υπουργὸς
Α. ΜΥΛΩΝΑΣ

(2)

Περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν 'Υπουργοῦ κ. 'Ηρ. Πετιμεζᾶ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Συντάγματος

ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑ

τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν τοῦ 'Ημετέρου ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν 'Υπουργοῦ κ. 'Ηρακλέους Πετιμεζᾶ.

'Ο Πρόεδρος τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1946.

'Εν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

'Ο 'Αντιβασιλεὺς
† 'Ο 'Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

'Ο Πρόεδρος τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

(3)

Περὶ μετατροπῆς τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς 'Ελεούσης τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν ἀπὸ ἀνδρῶων εἰς γυναικείαν τοιαύτην.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

'Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Νόμου 671)43 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος», τὴν ὑπ' ἀριθ. 1604 πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2816 πρότασιν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Μετατρέπομεν τὴν 'Ιερὰν Μονὴν 'Ελεούσης τῆς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν ἀπὸ ἀνδρώαν εἰς γυναικείαν τοιαύτην.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ 'Εθνικῆς Παιδείας 'Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1946.

'Εν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

'Ο 'Αντιβασιλεὺς
† 'Ο 'Αθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

'Ο ἐπὶ τῆς Παιδείας 'Υπουργὸς
Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)